

ИЖДУ

брой 16, декември 2025г.

ПО ПЪТЯ НА ПРОМЯНАТА

Имам какво да дам и какво да науча от децата

Ренета Димитрова, директор на училището – в интервю за клуб „Малки журналисти“

- Каква ученичка бяхте, госпожо Димитрова?

- Изключително примерна. Аз не съм ходила на училище с ненаучен урок, с ненаписано домашно. Аз съм дете, което е расло без телефон, без компютър и без социални мрежи. За мен

най-голямото развлечение беше книгата, да ходя на кино, да бъда до късно навън с приятели, да играем народна топка, на ластик и да карам кънки.

- Като какъв учител мислите, че ще Ви запомнят учениците?

- За мен е изключително показателно, че продължават да ми се обаждат завършилите ученици. Определям себе си като изключително справедлив, искрен и забавен учител. Моите часове протичат по по-нестандартен начин - за мен е важно ученикът да влезе в роля в час. Аз преподавам история – ученикът трябва да се пренесе в историческата епоха и да мисли по този начин.

- Какъв е перфектният час за Вас?

- Когато свърши часът, децата да не искат да си тръгват.

- На какво Ви научиха учениците за тези години?

- Това, което искам да взема от децата, е детската искреност, честност, непринуденост, защото вие сте коректив.

- На кое Ваше качество смятате, че се крепи успехът Ви?

- Първо на честността, на моята откритост и на силата на характера. За да си тук, на този „горещ“ стол, трябва да не се отказваш от това, което предстои. Другото е трудолюбието. Не на последно място - това, което нося в сърцето си

към всеки един от вас. Без любовта към децата, успехът няма как да се случи.

- С какво не бихте направили компромис?

- С лъжата.

Това е най-лошото в човешките отношения.

Не бих излъгала.

- Вие се

определяте като екипен играч. Да сте нападател или защита Ви приляга повече?

- Нито едното, нито другото. Трябва да има хармония от двете.

- Кога най-много имате нужда от родителска подкрепа?

- Винаги. Заедно с родителите и с вас може да бъдем сила.

- Като заговорихте за Вашите ученически години, какво бихте казали на току-що завършилата Ренета Димитрова?

- Да не се отказва, да върви напред, да бъде смела, да бъде решителна, да проявява емпатия и да запази детското в себе си.

- Какво трябва да съхраним, за да запазим училищния дух?

- Чистотата в отношенията и чувството за принадлежност към нашата общност.

- Ако имате един ден само за Вас, какво бихте правили?

- Бих легнала да чета книга цял ден. И това правя, когато мога.

- Колко големи са мечтите на г-жа Димитрова?

- В професионален план съм изпълнила една голяма мечта - да бъда тук сред вас. От тази мечта следва друга - да видя училището модерно, а вие да бъдете щастливи, да бъдете добри хора.

НОВОСТИ В УЧИЛИЩЕ

С ново и модерно пространство за практическа работа вече разполагат нашите ученици и учители. В изградените **STEM** кабинети ученето чрез експериментални науки ще направи децата по-можещи и ще им помогне да придобият важни умения за живота.

Миналото оживява в нашето училище. **Новият музей** - място, в което е събрана историята на 79. СУ „Индира Ганди“ от създаването му до днес. Тук всеки може да се докосне до духа на отминалите години чрез спомени, снимки, отличия и артефакти, съхранили традицията.

„Училище мечта“ – химнът на 79.СУ „Индира Ганди“ по музика на Хайгашод Агасян, текст на Татяна Йотова и аранжимент на Светослав Лобошки. Той е записан от вокална група **„Пеещи звездички“** към училището, с ръководител Пламена Златева.

1. **Светъл дом за мисли благодатни.**
В тебе свое бъдеще градим:
с име – идеал – Индира Ганди –
в знание и творчество кипим.

2. **Реем се из звездните пространства,**
умно програмираме съдби,
в свят иновативен с постоянство
сеем топлина и добрини.

Припев: Ето ни – приятели,
горди откриватели –
радостно приветстваме
децата по света.
Ти стани промяната, силната и
вярната.
Пръв бъди в училище мечта!

3. **Песните ни София огласят.**
В тях е на дедите ни духът,
тръгваме с гореща
благодарност
с нашите учители на път!

Познахте ли своите учители?

Диана Янкова

Ирена Шунина

Диян Димитров

ПОЗНАВАМЕ ЛИ НАШИТЕ УЧИТЕЛИ

Математиката - страшилището за учениците. Но той е от онези учители, за които децата казват, че е „готин“ – **Диян Димитров – математик в 79. СУ**. Като малък иска да бъде спортист, но се потапя в училище и години наред се бори с НВО и ДЗИ заедно със своите възпитаници. Смята, че днешните деца са преуморени, но хитри. Критикува поведението им понякога и иска да ги научи да са задружни и да си помагат за в бъдеще. Признава, че професията не е лека, но пък си казва – „Ако искаш да се занимаваш само с математика, отиди да работиш в университет“.

Няма да забрави, че когато получава травма на крака, точно учениците му го изнасят на ръце.

Деси Мишева – учител по история и география

Първоначалната идея на госпожа Мишева е да стане юрист. Но тя вероятно отдавна е загърбена и подменена с динамиката и живия контакт в училище. Макар и млад учител, учениците ѝ я познават като строга, но състрадателна и справедлива. Склонна е да учи непрекъснато и въпреки че е убедена, че с всичко се свиква, не приема обидите и насилието между учениците. Смята, че учителите трябва да са емоционално съпричастни и толерантни към новото поколение. За нея младите хора днес са твърде несигурни за важните решения и пилеещи своя потенциал и сила. Всеки ученик е уникален по своя начин. От всички тях, винаги помни забавните.

Иван Пиперов – учител по изобразително изкуство и технологии и предприемачество

Той познава всички ученици, а него го познават и родителите. Разговорлив, забавен, с лек нрав и способен да разсмее деца и колеги. Той е заредил със своята енергия и талант коридорите със стенописи, оставил е диря в сградата и в спомените на всички, които са преминали през училището. Като всеки творец, не държи на навлизането на технологиите в класната стая и вярва, че изкуствената мисъл няма да замести човешината.

От неговия старт като учител са се променили много неща. Най-вече - децата. Те са различни, умни и недисциплинирани. А учителят трябва да е „супер знаещ“ и търпелив. Но това, с което се бори г-н Пиперов, е липсата на контрол. Може би, затова ще помни проблемните ученици като „по-благодатни“.

Все пак, неговата цел е да ги научи да бъдат хора.

Габриела Кацарова – начален учител

От 4-годишна мечтае да стане учител и сбъдва своята мечта. Г-жа Кацарова е убедена, че технологиите и изкуственият интелект няма да заменят истинското човешко отношение, усмивката, подадената топла ръка, сърдечната прегръдка и специфичния тембър на учителя. Тя смята, че много неща не са се променили от нейното детство - критериите за оценяване и липсата на ясна стратегия за професионалното ориентиране на учениците според нуждите на страната ни. Наблюденията на началната учителка сочат, че децата днес са мързеливи, тревожни и демотивирани. Но това, което не може да приеме, е отношението на родителите към учителя, криворазбраното демократично възпитание на децата в семейството и липсата на ясна политика в образованието. Г-жа Кацарова вярва в индивидуалните способности на всеки ученик и в неговите успехи. Би искала да я запомнят като добър, честен, справедлив и толерантен учител.

Илонка Филипова – учител по български език и литература от 38 години

В дилемата да бъде художничка или поетеса, писателка, пианистка, балерина, певица, лекар или психолог, надделява най-трайното – учител по български език и литература. За госпожа Филипова, децата са си деца, имат мечти, които следват; създават приятелства; обичат да творят; влюбват се; бунтарстват; държат на справедливостта; искат да бъдат забелязани и оценени по достойнство; нуждаят се от обич и разбиране. Дългогодишният опит на госпожа Филипова ги определя като дигитализирани, несъгласни и интровертни. Затова учителите на бъдещето трябва да бъдат с модерно мислене, много гъвкави в подхода си към учениците, принципни, състрадателни, човечни, справедливи, с усет да откриват таланта, с желание да насърчават учениците да се развиват и усъвършенстват, изключително сензитивни, търпеливи, с отличен вкус, който да формират у децата; с широка обща култура и стремеж всеки ден да научават нови неща; да бъдат прозрачни; да дават добър пример, та доброто да се мултиплицира. Никога учителят не трябва да казва: „Ти не ставаш.“

Доброто се помни. Че има благодарни деца, показва фактът, че ученици дават кръв за майката на госпожа Филипова, без дори да я познават.

„Искам да ме помнят с това, на което съм ги научила, да съм ги направила по-грамотни във всякакъв аспект, да съм им била в полза с опита си.“

Ралица Милчова – учител ГЦОУД.

Тя е млад учител и през нейната призма не са се променили много неща в училище – обликът на класната стая, коридорите, кабинетите, физкултурни салони. Учениците продължават да са пасивната страна в учебния процес. Децата стават все по-дигитални.

А учителят все повече трябва да вдъхновява, да не се страхува да каже „не знам“, а

да покаже как се търси отговор, да развива и насърчава мисленето, да бъде емпатичен, да не се плаши от промяната и новите технологии, да е глобално ориентиран.

С какво не може да свикне младият учител? С постоянната бюрокрация, която изтощава и обезсмисля основния фокус в учебния процес.

„Аз съм „за“ отговорно използване на изкуствен интелект в училище като помощник, а не заместил, който да мисли вместо нас. Той дава бърз достъп до неограничен обем информация, която винаги трябва да проверяваме, а не да използваме наготово или с цел измама. Генератор е на идеи – уроци, проекти, визуални материали, спестява време за подготовка и проверка на изпитни работи. Адаптира учебното съдържание към нивото и темпото на всеки ученик, повишава мотивацията и интереса на учениците чрез технологиите. Единодушно с много колеги, госпожа Милчова също смята, че AI няма да замени учителите в емоционалните връзки и съпреживявания, които създават с учениците си.

Владимир Додов – учител по спортни дейности

Като всяко момче, мечтае да стане велик футболист, но днес е любим учител. Пленен е от искрите в очите на децата да следват мечтите си. Часовете по физкултура са удоволствие за него и децата – води ги стремежът да бъдат най-добрите.

- Какви трябва да са учителите на бъдещето?

- Иновативни, креативни и да поддържат искрата на надеждата, защото работата с деца е трудна професия, в която трябва да бъдеш пример, да спечелиш тяхното доверие и да бъдеш техният герой.

- В какво AI няма да замени учителя?

- Учителите трябва да бъдат иновативни и креативни и да са в крак с времето. Аз съм "за" изкуствения интелект, когато се използва с цел – да ти даде насока за това, което търсиш и ти да го развиеш и обогатиш по свой собствен начин след това. Както се казва, всичко е полезно, когато е в умерено количество. Няма да замени учителя по човешкото отношение, изразяване на чувства и индивидуален подход.

ТАЛАНТЛИВИТЕ ДЕЦА НА УЧИЛИЩЕТО

„Гласовете“ на 79-то – магия, която докосва

Изявените математици от 4-ти клас,
печелили много награди и медали.

Мария Иванова – 6.б клас
"Magia Italiana"

Рая Тодорова – 1.в клас и Деа
Цветанова – бивш възпитаник
на 79-то

Талантливите танцьори и
участници в „България търси
талант“ - избрани единодушно за
полуфинал

"Magia Italiana"

13-ти Ежегоден музикален конкурс
"Парад на детска забавна песен"

Ева Мария Станчева – 6.б клас

Актриса по призвание, участвала в
"Nikola Tesla - magician of
electricity" като сестра на Никола
Тесла

Тя е гласище, атрактивна е,
свободолюбива и волна. Твори
и непрекъснато развива своя
невероятен талант.

"Не затваряй очи" - 2024 г. -
Пълнометражен филм - в ролята на Ваня

Сияна Димитрова – 7.б
клас

Състезателка по
художествена гимнастика,
многократен медалист в
републикански първенства

Камелия Григорова – 6.в клас –

дългогодишна танцьорка и носител
на награди в ансамбъл „Росна
китка“

Баскетболът и футболът са
спортовете с най-изявени деца в
79. СУ "Индира Ганди"

НАСТОЯЩИТЕ И БИВШИТЕ УЧЕНИЦИ ЗА НАС

Много често се сещам за 79-то училище - аз учих тук 12 години. Често се появява и в сънищата ми, защото е оставило мило чувство в мен. Тук взех едни от най-

важните решения в живота си и научих много важни неща. Много ми е сантиментално и ще се радвам да идвам често тук, та дори и да си припомням какво беше, когато бях малка.

Цвети Станева - победител в 5-ти сезон на „Игри на волята“

Поглеждайки назад и връщайки се във времето, когато бях част от 79. СУ “Индира Ганди”, си давам сметка, че от онези хубави години не съм “откраднала” оценки, контролни, учебници или тетрадки. Това, което всъщност ще нося в себе си, са онези магични мигове на любов, сплотеност, щастие, та дори и тъга... защото тъгата не е лошо чувство, тя ни прави цели.

Онези кратки, но стойностни мигове, запазени в съзнанието, които блещукат и понякога се прокрадват на преден план... тези спомени, които само училището може да подари. Смехът по коридорите, приятелствата, които създадох по пътя - някои бурни и трънливи, други забавни и шумни, а трети - вечни. И, разбира се, учителите, които бяха на първо място ХОРА. Хората, които вярваха, поощряваха ни и най-важното, бяха до нас.

А какво е Коледа? Празник - да, но какво всъщност е тя? Коледа е топлина, Коледа е близост. Тя е онова особено щастие, което изпълва училището всяка година, когато чрез своите творения за Коледния базар, всички ученици показват колко са различни и уникални, а в същото време - колко са еднакви в желанието да дадат, да сътворят, да бъдат част от нещо общо. Обединението... чувството да принадлежиш... това ми липсва. Хубаво е да знаеш къде винаги можеш да се върнеш, дори само мислено. Да се върнеш там, откъдето си тръгнал.

79-то... онова приказно място.

Викторія Иванова - 9. клас

За мен 79. СУ означава много повече от едно училище. След 7 прекарани години и след безбройни забавления с приятели, мога да кажа, че получих много от 79-то.

Още от първи клас бях щастлив на това място. Намерих приятели, с които поддържам контакт и до днес, дружах с хора, които ми помогнаха да разбера кой съм аз. Първите години там бяха изпълнени с веселие и неописуемо забавление. След това, между 5 и 7 клас, учебният материал стана повече, но се справих с него и дори посетих Литва заедно с други ученици от училище. За седемте години в 79-то не мога да кажа нищо негативно. Все още си спомням с носталгия времената там. Ако трябва да определя нещо, което взех от моето бивше училище, със сигурност ще кажа: безбройните спомени на забавление и смях с приятели и точно това ми липсва сега.

Хари Кабасанов – 9. клас

Учителите в 79. СУ ми дадоха много знания и добра основа, върху която да продължа да се развивам. Научих се на труд и дисциплина. На седмица тренирам близо по 30 часа състезателни танци и сега се виждат резултатите. Най-ценният урок в годините е да не се настройвам предварително и да не се отказвам, независимо какво се случва, защото обичам танците. Наградите идват с много труд, постоянство и пълна отдаденост на това, което правиш.

Деа Цветанова - 9. клас

Когато един ден пораснем, най-много ще ни липсват простите неща от училище — смехът в междучасията, приятелите, които виждаме всеки ден, и чувството, че целият живот е пред нас. Ще ни липсват лекотата, малките ритуали, дори шумът в коридора. Училището е място, което оценяваме истински, чак когато вече не сме в него.

Алекса Езилева – 10. клас

ДА ЗАРЕДИМ БАТЕРИЯТА

Аз се зареждам с пътувания

Децата я обожават, а тя ги успокоява с капки и благи думи. „Доктор Ели“, „кака Ели“ или сестрата, така я наричат и всички знаят къде е кабинетът ѝ. Вероятно е най-посещаваното място от малките ученици, защото тя е лечител, утеха и добрата

фея.

- Как да прогоним стреса по празниците?

- С развлечения, забавления, книга, любим филм или хубава музика. Аз се зареждам като пътувам. Пътувам с приятели, с любими хора на красиви места.

- Как да се програмираме, за да бъдем щастливи?

- За да бъдем щастливи, трябва да сме добри хора.

В полет на духа и тялото

Никола Десев – ресурсен учител

Той е тих в своите изяви. Децата го знаят като спокоен, приятелски настроен и добър човек, но малко от тях знаят за неговите

занимания извън училищната сграда. Той е планинар, любител на скалното катерене и екстремните спортове. Познава планините и организира излети. Фината моторика на ръцете и душата му си организират среща в литературното му творчество и свиренето на пиано.

Излива енергията си чрез ръцете и думите Илияна Николова - психолог

Децата си тръгват от кабинета ѝ спокойни и по-добри. Тя милва с думи, изглажда конфликти и помирява

врагове. Тя е психолог и модна икона за учениците. Съчетава елегантна и артистична визия. За да презареди енергията си, Илияна твори красиви аксесоари за жената. Печели с обаянието си, със своя финес, авторски стил и цветен дух, който носи свежест. Стилът е тихата сила на жената. Тя винаги впечатлява с дизайнерски акценти, които са нейно творение. Вълшебството ѝ докосва и радва погледите, усмихва и интригува. Стилната жена не следва модата, тя я създава.

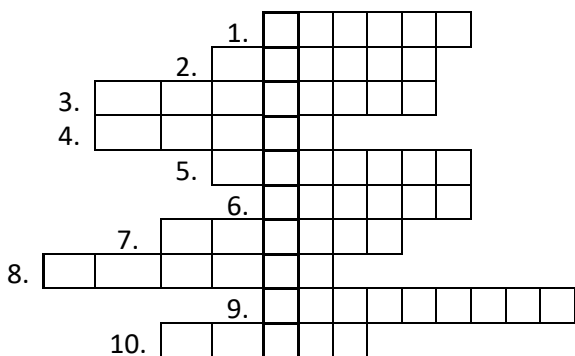
Жената, която говори с цветята

Атанаска Христова - хигиенист

Насето, така я знаят и малки, и големи, така я наричат и учителите. Учениците не се сърдят, когато ги критикува, но с уважение изслушват нравоученията ѝ. В свободното си време Насето се грижи за цветята, тя търси информация в

интернет, чете и прилага всяко напътствие. Телефонът ѝ е пълен със снимки на рози. Не може да си груб с децата, когато си нежен с цветята.

1. Традиционно българско тестено ястие, което присъства на коледната трапеза.
2. Пън, който се слага да гори в огнището в най-святата вечер в годината.
3. Новороденият Христос.
4. Свещено изображение на Христос, Дева Мария или светец, нарисувано върху дърво, пред което християните се молят.
5. Мястото, където се е родил Исус.
6. Тримата източни мъдрци, които се поклонили на новородения Исус и му занесли дарове.
7. Небесен знак, който известил раждането на Христос.
8. Кръгло сладко хлебче, което се раздава на коледарите за здраве.
9. Книгите, написани от Матей, Марко, Лука и Йоан.
10. Божията Майка.

